

38. Pozemský člověk před svým Bohem.

Lidé, jak jste dosud vypadali před svým Bohem? Snažili jste se ho klamati pokrytectvím, právě tak, jak jste klamali sami sebe falešnou zbožností, kterou jste měli vždy jen na rtech a o které váš duch ani nevěděl. Ve svých kostelích a ve svých církvích používali jste různých pravidel a obyčejů, aniž byste se tázali, je-li tento způsob *Bohu* milý; jen když *vám* se líbil! A tím byla pro vás bohoslužba vyřízena!

Nevidíte jak osobivé toto všechno bylo? Vy jste chtěli určovati každý způsob a po vůli *Boží* jste se při tom nikdy neptali. Co vy jste označovali za veliké, to mělo být také takto Bohem přijímáno. Ve všech věcech chtěli jste Bohu vnutit své názory jako správné, bez ohledu na to, čeho se dotýkají.

Co vy jste považovali za správné, mělo býti Bohem jako správné odměněno a co vy jste chtěli mít za nesprávné, to měl Bůh potrestat.

Nikdy jste nechtěli vážně zkoumat, co *Bůh* považuje za správné a co před *jeho* okem je nesprávné. Nestarali jste se o *Boží* zákony, ani o nepošinutelnou, svatou vůli *Boží*, která je od věčnosti a která se nikdy dosud nezměnila a také se nikdy nezmění!

Na této vůli se nyní rozbijete a s vámi veškeré nesprávné lidské konání, které si dalo zákony, jež měly sloužiti *vašim pozemským přáním*. Avšak vy lidé, ve své sobeckosti, domýšlivosti a směšné vševědoucnosti, stojíte před Bohem jako úskoční a líní sluhové, kteří kdy nedbali *jeho vůle*!

Vy, kteří jste se považovali za pány, byli jste sluhy a jste jimi až dosud! Vše, čemu jste nemohli rozumět, snažili jste se ve své pýše a duchovní lenosti potírat a snižovat, i když to nebylo v souhlase s dosažením nízkých pozemských účelů, jež jste vždy považovali za nejvyšší.

Bláhoví, jak jste se mohli takto rouhati! Všecko mělo sloužiti jen *vám, dokonce i zákony*! Jenom co vám sloužilo, bez ohledu na to, jakou formou, jen co vám pomáhalo ke splnění vašich pozemských žádostí, jen *to* jste jedině považovali za správné a jen o takových věcech chtěli jste ještě vědět.

Žádá-li se však jednou od vás, abyste sami sloužili horlivě a věrně svému Pánu, jemuž děkujete za své bytí, pak jste velmi udiveni, neboť myslíte, že jen On sám má vám sloužiti svou silou, svou vznešeností a svou velikou láskou!

Jak by to mohlo být *jinak* při vaší veliké domýšlivosti! Mysleli jste přece, že sloužíte Bohu dostatečně, uznáváte-li ho a prosíte-li ho v myšlenkách o pomoc a splnění všech svých přání. Že tedy, jasněji vyjádřeno, měl by *vám On sloužiti* svou všemohoucností, aby vám učinil život krásným! Na nic jiného nemyslíte.

Prosby byly v nejlepším případě vaší bohoslužbou!

Jen o tom dobře uvažujte; nikdy to nebylo jiné.

Nezmocní se vás současně stud i hněv nad sebou samými, budete-li se opravdově zkoumat?

Většina lidí myslí, že toto pozemské bytí nemá jiného cíle, nežli hromadění pozemských statků. V nejlepším případě také ještě účel rodiny a dětí! Kdo tak *nemyslí*, ten podle toho alespoň *jedná*! Co má však za těchto předpokladů znamenati udržování rodu, jak vy tomu říkáte? Vždyť ve skutečnosti to není udržováním rodu, nýbrž pouze poskytování možnosti k inkarnaci jiným lidským duchům, aby se tito dále zdokonalovali a odkládali své staré chyby. Svým konáním zvětšujete svou vinu. Neboť tím

zdržujete od vzestupu všechny duchy, které, jako své děti, jste vychovali pro stejně prázdné účely!

Co je pak do výstavby pozemské říše, není-li ke cti Boží, a nepůsobí-li ve smyslu Boží vůle, již dosud vůbec neznáte a kterou jste také nechtěli poznat; neboť vaše názory jsou vám nade všechno. Chtěli jste uspokojit jen sebe a pak jste očekávali od Boha, že vašim zmateninám ještě požehná! Sloužiti a plniti povinnost vůči svému Bohu, k tomu jste neměli chuti!

Samolibé konání pozemských lidí bude nyní rozmetáno, poněvadž ve svém bludu se opovažují vtahovati jméno Boží do všeho falešného, špiníce tím nejsvětější!

Budete strženi s trůnu svého rozumového mudrování, aby alespoň někteří z vás měli možnost v čisté pokoře přijmouti pravdivou moudrost z Božích výšin, která jedině vás může učinit lidmi, neboť dobrovolně byste k tomu nikdy nedozráli.

Co se vám nehodí, popliváte a rychle zvedáte kameny, abyste odklidili ze světa všechno nepohodlné, co vám překáží v holdování sobě samým.

Raději jásáte vstříc Luciferovým trabantům, kteří lichotíce vaší ješitnosti, podněcují vaši domýšlivost, aby vás pak tím jistěji oddělili od Světla a drželi vás v duchovní lenosti, která musí vésti k smrtelnému spánku vašeho vlastního bytí!

Pravím vám však, že budete nyní vyburcováni z opojení dusné závratě, která vás již železně obklopuje. Musíte se probuditi *proti* vlastní vůli, byť by to bylo jen proto, abyste se strašlivým zoufalstvím ještě v posledním okamžiku poznali, čeho jste se dobrovolně svou rouhavou vlažností zřekli, dříve nežli budete vrženi do bahna, po kterém tak toužíte!

Očistěna bude nyní země a celý svět a nic nezůstane ze špíny! V míru a radosti bude moci tvorstvo sloužiti svému Pánu, všemohoucímu Bohu, který jedině svou láskou poskytl lidskému duchu vědomého užívání veškerého požehnání ve stvoření.

Kdo by chtěl opět vnést temno na zem tím, že by nedbal Božích zákonů ve stvoření, nebo byl dokonce proti nim, bude neúprosně vyřazen, neboť takovým jednáním přináší vám jenom závist, nenávisť, utrpení, nemoc a smrt!

Všech těchto strastí můžete být ušetřeni jedině tehdy, hledáte-li skutečně *slovo Nejvyššího* a dbáte-li ho! Musí však býti napřed pochopeno ve svém *pravém významu*! Vy jste je chápali dosud jen tak, jak se vám líbilo a ne, jak bylo Bohem dáno k vaší pomoci, k vaší záchraně z nejtěžší nouze!

Nezalekli jste se učiniti ze svatého slova otroka své pýchy, aby vám znetvořením svého pravého významu sloužilo, místo, abyste vy, v zájmu svého vlastního blaha, jemu sloužili v *tom* smyslu, jak vám bylo dáno!

Co jste učinili ze slova Božího ve svých spisech a ve svých výkladech! Že se můžete o svaté slovo příti, že se jako pozemští lidé scházíte a rokujete, již to dosvědčuje o nepevných základech a nejasnosti toho, co jste se odvážili postavit jako čisté a vznešené slovo Boží! Slovo Páně jest nedotknutelné, prosté, jasné a železně vryté do stvoření.

Tam, kde není zatemnělé a převrácené, tam není také mudrování ani radění! Jest srozumitelné *každému* tvoru!

Vám však, ve vaší směšné domýšlivosti, byla velikost této jednoduchosti ještě příliš nepatrná! Chmurně a namáhavě pracovali jste na tom v dílně svého mozku tak dlouho, až jste to *tak* zkřivili a zformovali, jak se vám to líbilo, takže to odpovídalo vašim malicherným pozemským přáním, vašim

slabostem i vašemu velikášskému myšlení o sobě a o své důležitosti.

Tak jste si vytvořili obraz, který musí sloužiti vám a který se líbí vaší ješitnosti.

Ona pokora, kterou projevujete, mluvíte-li o svých velikých hříších, pro něž *Bůh* přinesl oběť odpuštění, není nic jiného, než nejnižší ješitnost. *Oběť Boží pro vás!* Za jak cenné musíte se považovat! Domníváte se, že nepotřebujete dělat nic jiného, než se po mnohém prošení jednou snížit k tomu, abyste požádali o odpuštění!

I tomu nejdomyšlivějšímu musí být v myšlenkovém pochodu v této pokrytecké pokoře těžko a dusno.

To jest však jen jediná věc z mnoha. A tak jste zkřivili *všechno*, co má vysvětlit váš poměr jako sebevědomých tvorů vůči velikému Stvořiteli!

Lidská domýšlivost způsobila, že nezůstalo již nic čistého a vznešeného. Z toho důvodu posunulo se také správné stanovisko k Bohu a stalo se falešné.

Ve vlastní povýšenosti a v očekávání dobré mzdy nebo v opovrženíhodné žebrotě, jen *tak* jste stáli před svým Pánem. Ovšem, když jste si dali vůbec někdy práci i čas, abyste na něho mysleli, donuceni nouzí, která vás musela stihnout ve zvrtném působení za vaše činy!

Nyní konečně musíte se probudit a vzítí Pravdu tak, jaká *skutečně jest*, a ne, jak vy si ji představujete. Falešné léčky se zhrouť a pokrytecká vyvýšenost stane se viditelnou. Již nic se nemůže skrývat v temnotách, neboť vůlí Boží vzejde nyní Světlo, aby se temno rozpadlo a zahynulo!

Světlo bude nyní také na zemi a v celé veliké hmotnosti! Jako pochodeň zazáří ve všech částech, rozkládajíc a spalujíc všechno zlo i všechno zlé chtění! Falešné musí se projevit ve všem, kde se chce ukrýt. Před září Božího světla musí se samo v sobě zhrouť, aby celé stvoření nyní zjasnělo! Všechno co není a co nechce žít podle vznešených zákonů Božích, klesne dolů, do kruhu zničení, aby nikdy více nepovstalo! -

Na této zemi bude vládnout jedině nejsvětější vůle Boží!